

Laran

Barakh, die toen nog Laran heette, kwam als jonge pup bij ons en werd liefdevol opgenomen door een aardig Belgisch echtpaar.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Ze hadden in eerste instantie wel een en ander te stellen met dit kleine mannetje, maar na verloop van tijd had hij toch begrepen dat hij bijvoorbeeld de huispoes toch echt met rust moest laten. Toen sloeg het noodlot toe: de bazin van Laran werd ernstig ziek. Gelukkig knapte ze na een tijdje wel weer op, maar helemaal de oude werd ze niet meer. Alle zorg voor Laran kwam op haar man neer en die moest na enige tijd worstelen om inzien dat het gewoon niet ging. De combinatie van een toch nog zeer jonge Afghaan met zo zijn eigen idee over bij-één-jonge-afghaan-passende dagbesteding had én de zorg voor zijn vrouw was te zwaar. Laran kreeg niet wat hij nodig had en helaas werkte dat ook wel een beetje door in het gedrag van onze Barakh. Hij had zich bijvoorbeeld aangewend om bij de aanblik van een andere hond, windhond of niet, ongelooflijk uit zijn platinablonden dak te gaan.

Dat ging hij ook even fijn demonstreren toen we hem op een parkeerplaats in Arnhem in ontvangst namen. Zodra hij Egon met Stella ontwaarde, sprong hij al krijsend en kronkelend wel twee meter in de lucht. Nu had hij natuurlijk wel eerder moeten opstaan om echt succes met zo'n actie te kunnen hebben, maar we waren wel verbaasd dat uit dat kleine bolletje wol zo'n opgewonden standje geworden was. Gelukkig bleek wel dat toen hij eenmaal weer op zijn poten stond en hem duidelijk te verstaan gegeven werd dat dit toch echt heel erg idioot en heel erg onwenselijk gedrag was, hij toch wel voor rede vatbaar was. Hij keek in ieder geval wat verbaasd met zijn zwarte kraalogen omhoog alsof hij zeggen wilde, wat maak je je nou druk. Dat doe ik altijd zo. Mag dat niet dan?

Enfin, Laran ging naar Drachtstercompagnie en daar kreeg hij met Martine te maken die ook in het geheel niet onder de indruk was van zijn wonderlijke machtsvertoon. En zoetjes aan leek hij toch wel te gaan begrijpen dat je ook anders kunt gedragen. De vraag was alleen of we snel iemand zouden kunnen vinden die deze delinquent verder op zijn rehabilitatieweg zou willen begeleiden. Dat viel gelukkig nog reuze mee: een week of acht na zijn opvallende intrede meldde zich iemand met veel afghanenervaring. De rest is geschiedenis. Laran werd Barakh en heeft zijn inburgering met succes doorlopen. Na een paar dagen lag hij al op de bank, op zijn rug, poten in de lucht. Dat ziet er veelbelovend uit. Ook zijn krijs-en-kronkel-act voert hij steeds minder op. Dus, Barakh, zet hem op!

